

[Skatteministeren]

være besværlig. Men vi kan sige, at alt det, man kan kalde for folkelig undervisning f.eks. oplysningsforbundene, vil vi i sagens natur ikke betragte som henvendende sig til virksomheder eller som udøvende virksomhed med henblik på at opnå fortjeneste, og derfor tror jeg, at den definition, vi har valgt her, er så snæver, som vi efter juraen kan lave den, hvis vi samtidig skal opfylde vore internationale forpligtelser.

Så har det spørgsmål, som jo ofte har optaget diskussionen intenst, nemlig hotel- og restaurationsområdet, også været nævnt af flere ordførere. Det, at vi kommer med en revision af momsloven, hvor vi også foretager en lang række justeringer, betyder jo ikke, at vi pludselig har en meget stor pose penge til rådighed. Hvis ikke jeg husker forkert – jeg vil gerne korrigeres, hvis det er tilfældet – så mente Venstre og De Konservative heller ikke, man havde den pose penge under prioriteringen af finanslovsændringsforslagene. Så vidt jeg husker, havde man ikke det meget store beløb med, som Venstre og De Konservative godt ved det her koster, hvis det skulle gennemføres.

Noget andet er, at det EF-retlige stadig væk ikke er fuldstændig afklaret. Derfor sidder der som også tidligere meddelt en gruppe af embedsmænd, så vidt jeg husker under Justitsministeriet, som er i gang med at finde ud af, hvordan vores politiske bevægelsesfrihed egentlig er, når vi samtidig skal opfylde vore EF-forpligtelser.

Så havde hr. Aagaard et meget kontant spørgsmål om moms på brugte busser, der eksporteres, og ville afæske mig en udtalelse om, at det problem skal løses, inden vi når frem til tredje behandling. Jeg vil gerne se på det løsningsforslag, som hr. Aagaard omtalte Det Konservative Folkeparti har, men da jeg ikke kender løsningsforslaget, må jeg skuffe hr. Aagaard og sige, at jeg ikke vil købe katten i sækken. Jeg vil have mulighed for at vurdere, om det nu også er et forslag, der både vil kunne løse problemet og kunne håndteres uden at komme i konflikt med andre bestemmelser; men lad os se på det under udvalgsarbejdet.

Hr. Jens Thoft holdt en tale, jeg i al almindelighed var glad for, fordi den bestemt havde flest positive bemærkninger, men så også havde to en halv negative. Måtte jeg først sige til hr. Jens Thoft om bemyndigelser, at det, der er

et hovedkende ved denne revision, er, at vi bringer en lang række bestemmelser på momsområdet, som hidtil har været bekendtgørelsesstof, direkte ind i lovgivningen.

Med den holdning, hr. Jens Thoft har, og som jeg i rimelig stor udstrækning deler, også efter jeg er blevet minister, må det da være et ganske væsentligt skridt i den retning, hr. Jens Thoft ønsker sig, og det burde i hvert fald være en god begrundelse for at medvirke til, at lovforslaget blev vedtaget.

Den anden bestemmelse, hr. Jens Thoft nævnte, var § 78, som er en direkte overførsel af den bestemmelse, der var i den tidligere momslov, hvor der er tillagt ministeren en betydelig kompetence. Jeg kan sige, at jeg hverken som person eller som minister har benyttet mig af den til at gribe specielt ind. Derfor vil jeg da også gerne sige til hr. Jens Thoft, at hvis stk. 3 i § 78 er et problem, synes jeg, vi skal se på det. Jeg synes, vi undervejs skal snakke om, hvorvidt der kan findes andre måder at håndtere problemet på, uden at vi skal til at opbygge nye store, udviklede bureaukratier, som jeg må sige vi altså ikke har behov for. Så det er kun et udtryk for åbenhed over for at tage en fordomsfri diskussion om emnet.

Jeg tror, det sådan var de hovedspørgsmål, der har været rejst under ordførernes taler under førstebehandlingen, og som sagt håber jeg, at vi i fællesskab kan få gennemarbejdet lovforslaget godt og grundigt i udvalget, og vi vil bistå alt, hvad vi kan, og også være åbne over for synspunkter, der kommer både udefra og fra udvalgets medlemmer, så vi forhåbentlig kan få vedtaget dette betydelige lovkompleks i bred enighed.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om ministeren under arbejdet med dette lovforslag har overvejet at ændre grænsen for, hvornår man skal registreres.

Jeg mener, at de 10.000 kr. er et meget lavt beløb, og det er et beløb, der er fastsat for mange år siden; Fremskridtspartiet mener i hvert fald, at det burde sættes op til en 40.000-50.000 kr.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om man har overvejet det, og om ministeren sådan på stående fod nogenlunde ved, hvordan det er i EU-landene i almindelighed.